

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyně JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **M. F.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 1. 2014, č. j.,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 14. 11. 2013, č. j. byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění (dále jen „zdp“), neboť dle posudku OSSZ Jičín ze dne 22. 10. 2013 poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost o 20 %.

Proti rozhodnutí podal žalobce námitky, rozhodnutím žalované ze dne 21. 1. 2014, č. j., byly zamítnuty a rozhodnutí žalované ze dne 14. 11. 2013 bylo potvrzeno. Citované rozhodnutí je předmětem přezkumného soudního řízení.

Žalobou ze dne 27. 1. 2014 vyslovil žalobce nesouhlas se zamítnutím žádosti a s přiznaným procentuálním poklesem jen 20 %, neboť v roce 2010 měl uznáno 30 % pokles. Ve výkonu trestu odnětí svobody nemá žádné finanční prostředky, nedostává již ani sociální kapesné, nebyla provedena nová lékařská vyšetření, je nutné zohlednit obě základní onemocnění. Žádal o kompletní vyšetření zdravotního stavu.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 10. 4. 2014 vzhledem k argumentaci žalobce navrhl k důkazu ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, vyhotovení posudku PK MPSV ČR, který dostatečně a objektivně posoudí zdravotní stav a rozhodne o invaliditě dle platné právní úpravy. Takto vyžádaný odborný posudek je ze zákona stěžejním důkazem, bude opětovně řádně a objektivně přeshetřen zdravotní stav jmenovaného a najisto prokázáno, zda je či není invalidní.

Z posudkové dokumentace OSSZ Jičín vyplývá, že na základě žalobcovy žádosti o invalidní důchod podané dne 12. 8. 2013 byl hodnocen jeho zdravotní stav v rámci jednání příslušné OSSZ, dne 22. 10. 2013 byl vypracován posudek, dle kterého byl zhodnocen zdravotní stav jako dlouhodobě nepříznivý se zařazením v kapitole V, položka 7 písm. a), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., ve výši 10 % s navýšením o 10 %, takže celková míra poklesu pracovní schopnosti činila 20 %. Žalobce byl jednání přítomen. Posudek byl posléze podkladem pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 14. 11. 2013.

Žalobce podal dne 20. 11. 2013 námitky, v nichž vyslovil nesouhlas s hodnocením jeho zdravotního stavu, který pokládal za velmi špatný. Argumentoval tím, že žádost o dávku důchodového pojištění podává opakovaně, v roce 2010 byla míra poklesu pracovní schopnosti hodnocena 30 %. Z onemocnění, jimiž trpí, uvedl diabetes typu II, zelený zákal očí, štítnou žlázu, ušní nedoslýchavost. Stěžoval si, že již řadu let není ve věznici ani v civilním životě zařazován do odpovídající práce. Nemá i finanční prostředky na léky. Žádal o komplexní vyšetření zdravotních obtíží a jejich vyhodnocení.

Žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu s přihlédnutím k uplatněným námitkám dle § 5 písm. j), § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, za tím účelem nechala vypracovat posudek ze dne 20. 1. 2014. Lékař LPS ČSSZ Hradec Králové vyhodnotil zdravotní dokumentaci ošetřující lékařky MUDr. Danuše Kučerové, k dispozici měl i řadu nálezů odborných lékařů (ortopedie, spirometrie, TRN oddělení, interna, oční, diabetologie, psychiatrie). Posudkový závěr vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nebyly pochybnosti. Po prostudování doložené podkladové dokumentace dospěl lékař k závěru, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jako hlavní rozhodující zdravotní postižení určil smíšenou poruchu osobnosti. Z psychiatrických odborných zpráv vyplývá zvýšená konfliktnost, agresivita, obtížný kontakt, problémy již dříve, opakované hospitalizace na psychiatrickém oddělení. Jedná se však o lehčí funkční postižení. Citované onemocnění bylo zařazeno pod kapitolu V, položka 7 písm. a), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., u níž je stanoveno procentní rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti 5 až 10 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšila hodnota o 10 % na celkových 20 %. Lékař ČSSZ

konstatoval, že posudkový závěr OSSZ Jičín ze dne 22. 10. 2013 vycházel ze správného použití posudkových kritérií, zdravotní stav a stupeň invalidity byl posouzen v souladu se zákonem č. 155/1995 Sb., v platném znění. Citovaný posudek byl podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 21. 1. 2014.

V rámci přezkumného soudního řízení byl proveden posudek PK MPSV ČR v Hradci Králové ze dne 12. 6. 2014. Posudková komise za účasti odborné lékařky z oboru psychiatrie hodnotila zdravotní stav žalobce za jeho účasti a na základě podkladové dokumentace a lékařských nálezů, které jsou uvedeny a jednotlivě posudkově zhodnoceny v obsahu posudku, který byl účastníkům doručen. Poté, na základě komplexního posudkového zhodnocení, konstatovala, že posuzovaný trpí poruchou osobnosti již od mládí. Byl opakovaně hospitalizován na psychiatrické léčebně, ve výkonu trestu na psychiatrii vězeňské nemocnice. V posledním roce byl hospitalizován na psychiatrii Vězeňské nemocnice Brno. Hospitalizace byla ukončena předčasně pro nevhodné chování. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla považována smíšená porucha osobnosti s projevy od doby dospívání, míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena podle kapitoly V, položka 7 písm. b), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. na 30 %. Na rozdíl od lékaře OSSZ Jičín a lékaře ČSSZ Hradec Králové hodnotí postižení jako středně těžké, tzn. písm. b) citované položky a kapitoly, kde je stanoveno procentní rozpětí 30 až 45 %. Nepotřebuje však žádnou medikamentózní psychiatrickou léčbu, proto byla zvolena dolní hranice procentního rozpětí, a to i s přihlédnutím k dalším zdravotním postižením. Posudková komise zároveň provedla sumarizaci všech předcházejících žádostí o dávku, které byly podány v roce 1994, 1997, 1999, 2002, 2005 a 2006, vždy neúspěšně. Další žádost byla podána dne 14. 4. 2010, invalidita přiznána nebyla, rozhodující zdravotní postižení bylo stanoveno bronchiální astma bez respirační insuficience. V námitkovém řízení sice žalobce nebyl úspěšný, ale lékař LPS ČSSZ pracoviště Brno určil za rozhodující zdravotní postižení diabetes mellitus. Dne 20. 9. 2011 podal žalobce další žádost o invalidní důchod, lékař LPS OSSZ Šumperk určil za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu diabetes mellitus II. typu, invalidita však přiznána nebyla. V námitkovém řízení lékař LPS ČSSZ pracoviště Ostrava pro uvedené postižení i další zdravotní potíže navýšil míru poklesu pracovní schopnosti na 25 %. Z uvedeného vyplývá, že žalobci nebyla přiznána invalidita, příčina poklesu pracovní schopnosti však byla stanovena diferencovaně, s čímž PK MPSV ČR v Brně nesouhlasila, neboť dle jejího názoru cukrovka a dýchací potíže nikdy nebyly tak závažného rázu, aby jejich procentní vyjádření dosahovalo 30 %. Učiněný posudkový závěr z jednání dne 12. 6. 2014 vyzněl tak, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zdp.

Krajský soud v Brně nařídil ve věci jednání dne 30. 6. 2014. O termínu jednání byl žalobce řádně informován, jak vyplývá z doručanky vykázané dne 20. 6. 2014. Ačkoliv tohoto času je ve výkonu trestu Věznice Mírov, o eskortu nepožádal, soud proto jednal v jeho nepřítomnosti.

Zástupce žalované navrhl, aby na základě provedeného dokazování byla žaloba zamítnuta.

Z geneze hodnocení zdravotního stavu žalobce vyplývá, že stěžejní zdravotní komplikací je smíšená porucha osobnosti s projevy od doby dospívání, která byla v posudcích OSSZ Jičín, LPS ČSSZ Hradec Králové i PK MPSV ČR v Brně hodnocena shodně podle

kapitoly V – duševní poruchy a poruchy chování, položky 7 – poruchy osobnosti, rozdílně však, pokud se týká zařazení pod písmeno dané položky 7, neboť podle posudku PK MPSV ČR se nejednalo o položku 7 písm. a), nýbrž o položku 7 písm. b). Dle posudkového hlediska při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti je třeba prokázat podstatné narušení pracovního a společenského fungování z důvodu poruchy osobnosti ve více než dvou z následujících oblastí – v poznávání, emotivitě, afektivitě, ovládání, kontrola impulzů, ve způsobu chování, zvládání interpersonálních situací a v oblasti vztahů.

V případě posouzení míry invalidity se jedná o otázku odbornou – medicínskou. Posudkové řízení dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. je tedy specifickou formou správní činnosti spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství. Dle názoru soudu PK MPSV ČR v Brně přesvědčivým a podrobným způsobem zdůvodnila a vyhodnotila rozsah funkčního postižení a ačkoliv v žalobních bodech žalobce nesouhlasil se zamítnutím žádosti, soud má za to, že rozhodnutí žalované bylo provedeno a posouzeno na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Žalobce argumentoval v žalobě, že v roce 2010 byl uznán mírou 30 %, naproti tomu v případě poslední žádosti o invalidní důchod podané dne 12. 8. 2013 byl na základě posudku OSSZ Jičín ze dne 22. 10. 2013 i posudku LPS ČSSZ Hradec Králové ze dne 20. 1. 2014 hodnocen pouze 10 % s navýšením dle § 3 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb. o 10 %, tj. 20 %. Posudková komise MPSV hodnotící vývoj zdravotního postižení i způsob jeho posudkového hodnocení v dřívějších letech naopak naznačila, že závažnost postižení odpovídá dle kapitoly V, položka 7 písm. b) citované vyhlášky, kde je stanoveno procentní rozmezí 30 až 45 %. Posudková komise stanovila dolní hranici procentního rozpětí, tj. 30 %, vzhledem k tomu, že stav není nutné korigovat trvalou medikací. Uvedené zařazení bylo zdůvodněno intenzitou zdravotního postižení, které bylo hodnoceno jako středně těžké. Soud vycházel z hodnocení obsaženého především v posudku PK MPSV ČR v Brně, považoval jej za věcně správný, dostatečně logicky a srozumitelně odůvodněný. Za podstatnou skutečnost v posuzovaném případě považuje soud i to, že všechny posudky vyhodnotily pokles míry pracovní schopnosti žalobce shodně, pokud se týká zařazení pod kapitolu – duševní poruchy a poruchy chování. To znamená, že žádný z výše uvedených posudků neobsahuje hodnocení, které by zpochybnilo závěr žalované prezentovaný v napadeném rozhodnutí, že žalobce není invalidní. Pokud tedy jednotlivé posudky až na popsání rozdíly obsahují jednoznačný závěr, podle něhož zdravotní stav posuzovaného nenáleží do kategorie invalidity I., II. či III. stupně, není důvodu o správnosti závěrů učiněných v jednotlivých posudcích pochybovat. Další žalobní námitky žalobce, že nemá žádné finanční prostředky, nedostává již ani sociální kapesné, z hlediska posuzování zákonných podmínek pro přiznání invalidity, byly irelevantní. Argumentace, že žalovaná měla sečíst obě základní onemocnění, ač nedefinoval přesně která, nemá zákonnou oporu, neboť dle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. *„pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti je nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce“*. Podle § 2 odst. 3 citované vyhlášky *„je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto*

zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce“.

Soud optikou tohoto náhledu uzavírá, že nebyly dány právní důvody k vyhovění námitek žalobce vznesených v žalobě. V souladu se stanoviskem žalované proto dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná, proto dle § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.

Žalobce ve věci samé nebyl úspěšný, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. června 2014

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová